

Esses and Haberes in Slavic Be- and Have-Languages (Part 1)

Jungwon Chung (Yonsei University, South Korea)

Статья посвящена особенностям славянских глаголов *иметь* и *быть*, чьи лексические и грамматические функции сопоставляются в русском, польском, чешском, болгарском и сербскохорватском языках. Работа состоит из двух частей. В первой части рассматриваются вопросы функционирования славянских *иметь*. В польском, чешском, болгарском и сербскохорватском языках глаголы *иметь* отличаются высокой частотностью и широким употреблением. Они выражают посессивное отношение как в узком, так и в широком смысле и выполняют важные грамматические функции, такие как экзистенциальная, модальная и вспомогательная (для образования перфекта). Употребление русского глагола *иметь* ограничено устойчивыми словосочетаниями, определёнными синтаксическими конструкциями и стилями, причём этот глагол не выполняет никакой грамматической функции.

This two-part article examines the characteristics and peculiarities of the Slavic *haberes* and *esses*, comparing their lexical and grammatical functions, especially in Russian, Polish, Czech, Bulgarian, and BSC. Part 1 of the article explores, above all, how these Slavic *haberes* serve as a content and function word. The Polish, Czech, Bulgarian, and BCS *haberes* are used very widely and frequently. Their *haberes* refer to possessive relations in both narrow and wide senses and have significant grammatical functions, such as an existential sentence marker, a modal verb, and a perfect tense auxiliary. On the other hand, the Russian *habere* is more restricted to idiomatic expressions, specific styles and syntactic constructions, and does not have any grammatical function.

Keywords: Slavic, have, be, language classification, be-language, have-language

Глаголите *съм* и *имам* в славянските *съм-* и *имам-*езици

Джунгвон Чжун (Университет Йонсей, Сеул)

Статията разглежда особеностите на славянските *имам* и *съм*, чиито лексикални и граматични функции се сравняват в руския, полския, чешкия, българския и сърбохърватския език. Изследването се състои от две части. В първата част са разгледани въпросите на функционирането на славянските *имам*. В полския, чешкия, българския и сърбохърватския език глаголите *имам* се отличават с висока честота на употреба и са широко разпространени. Те изразяват посесивно отношение както в тесен, така и в широк смисъл и изпълняват важни граматични функции, като екзистенциална, модална и спомагателна (за образуване на перфект). Употребата на руския глагол *иметь* е ограничена в рамките на устойчиви словосъчетания, определени синтаксични конструкции и стилове, при това той не изпълнява граматична функция.

e-mails: jungwonchung@gmail.com